

Конвенција бр. 141

Конвенција за организациите на руралните работници, 1975 г.

Конвенција што се однесува на организациите на руралните работници и нивната улога во економскиот и општествениот развој

(Датум на влегување во сила: 24 ноември 1977 г.)

Датум на донесување: Женева, 60-та седница на МКТ (23 јуни 1975 г.)

- Статус: Ажуриран инструмент (техничка конвенција)

Генералната конференција на Меѓународната организација на трудот,

Свикана во Женева од страна на Управниот орган на Меѓународната канцеларија на трудот, се состана на својата шеесетта седница на 4 јуни 1975 година, и

Увидувајќи дека значењето на руралните работници во светот го прави итно нивното поврзување со активностите за економски и општествен развој за целите на трајното и ефективното подобрување на нивните услови за живот и работа, и

Забележувајќи дека во голем број земји во светот, особено во земјите во развој, постои огромно недоволно искористување на земјиштето и на работната сила и дека ова нужно ја повлекува потребата за охрабрување на руралните работници да развиваат слободни и одржливи организации што се способни за заштита и унапредување на интересите на своите членови и за осигурување на својот ефективен придонес кон економскиот и општествениот развој, и

Сметајќи дека таквите организации може и треба да придонесуваат кон ублажувањето на постојаниот недостиг на прехранбени производи во различните региони во светот, и

Увидувајќи дека аграрните реформи во голем број земји во развој претставуваат суштински фактор за подобрувањето на условите за живот и работа на руралните работници и дека организациите на таквите работници треба соодветно да соработуваат и да земат активно учество во спроведувањето на таквите реформи, и

Потсетувајќи на одредбите на постоечките меѓународните конвенции и препораки за трудот – особено на Конвенцијата за правата за здружување (земјоделство), 1921 г., Конвенцијата за слободата на здружување и заштита на правото на организирање, 1948 г., Конвенцијата за правото на организирање и колективно договарање, 1949 г. – што го потврдуваат правото на сите работници, вклучувајќи ги руралните работници, да основаат слободни и независни организации, како и на одредбите на бројните меѓународни конвенции и препораки за трудот што се применуваат за руралните работници со кои што се бара, *inter alia*, учество на работничките организации во нивното спроведување, и

Укажувајќи на заедничкиот интерес на Обединетите нации и специјализираните агенции, особено Меѓународната организација на трудот и Организацијата за храна и земјоделство на Обединетите нации, за аграрните реформи и руралниот развој, и

Забележувајќи дека рамката на следниве стандарди беше утврдена во соработка со Организацијата за храна и земјоделство на Обединетите нации и дека, за да се избегне удвојувањето, ќе постои континуирана соработка со таа организација и со Обединетите нации за унапредувањето и осигурувањето на примената на овие стандарди, и

Одлучувајќи се за донесување определени предлози во однос на организациите на руралните работници и нивната улога во економскиот и општествениот развој, што претставува четврта точка на дневниот ред на седницата, и

Утврдувајќи дека овие предлози треба да добијат форма на меѓународна конвенција,

ја донесува, на овој дваесет и трети ден на јуни во илјада деветстотини седумдесет и петта година, следнава Конвенција, што може да се наведува како Конвенција за организациите на руралните работници, 1975 година:

Член 1

Оваа Конвенција се применува за сите видови организации на руралните работници, вклучувајќи ги, без ограничување на, репрезентативните организации на руралните работници.

Член 2

- 1. За целите на оваа Конвенција, изразот **рурален работник** значи кое било лице што е вработено во земјоделството, занаетчиство или некое поврзано занимање во рурално подрачје, без оглед на тоа дали работи за плата или, во согласност со одредбите од став 2 на овој член,

работи како самовработено лице како закупец, исполичар или сопственик-корисник на мал земјоделски посед.

- 2. Оваа Конвенција се применува единствено за оние закупци, исполичари или сопственици-корисници на мал земјоделски посед што ги остваруваат своите главни приходи од земјоделство, што самите го обработуваат земјиштето, со помош единствено од семејството или повремени надворешни работници и што --
 - (а) не вработуваат постојани работници; или
 - (б) не вработуваат значителен број сезонски работници; или
 - (в) не поседуваат какво било земјиште што го обработуваат исполичари или закупци.

Член 3

- 1. Сите категории рурални работници, без оглед на тоа дали работат за плата или се самовработени, имаат право да основаат и, исклучиво во согласност со правилата на предметната организација, да се придружуваат на организации по сопствен избор и без претходно овластување.
- 2. Принципите за слободата на здружување се почитуваат во целост; организациите на руралните работници се независни и со доброволна природа и остануваат ослободени од какво било мешање, присила или репресија.
- 3. Стекнувањето на статусот на правно лице од страна на организациите на руралните работници не може да биде предмет на услови од таква природа што ја ограничуваат примената на одредбите од претходните ставови на овој член..
- 4. При остварувањето на правата што се предвидени во овој член, руралните работници и нивните соодветни организации, исто како останатите лица или организирани колективи, мора да ги почитуваат законите на соодветната земја.
- 5. Законите на соодветната земја не треба да претставуваат пречка, или да се применуваат на таков начин што ќе претставуваат пречка, за гаранциите што се предвидени во овој член.

Член 4

Националната политика за рурален развој треба да го има за цел овозможувањето на основањето и развојот, врз доброволна основа, на силни и независни организации на руралните работници како ефективно средство за осигурување на учеството на руралните работници, без

дискриминација во согласност со дефиницијата од Конвенцијата за дискриминација (вработување и занимања), 1958 г., во економскиот и општествениот развој и во придобивките што произлегуваат од таму.

Член 5

- 1. За целите на оспособувањето на организациите на руралните работници за играње на нивната улога во економскиот и општествениот развој, секоја членка што ја ратификува оваа Конвенција донесува и спроведува политика за активно охрабрување на овие организации, особено во однос на елиминирањето на пречките за нивното основање, нивниот раст и вршењето на нивните законити активности, како и елиминирање на можната законодавна и административна дискриминација против организациите на руралните работници и нивните членови.
- 2. Секоја членка што ја ратификува оваа Конвенција осигурува дека националните закони или прописи, со оглед на посебните околности во руралниот сектор, не го спречуваат основањето и растот на организациите на руралните работници.

Член 6

Се преземаат мерки за промовирање на најопштото можно разбирање на потребата за унапредување на развојот на организациите на руралните работници и на придонесот што тие може да го дадат за подобрување на можностите за вработување и на општите услови за живот и работа во руралните подрачја, како и за зголемувањето на националниот приход и остварувањето на подобра распределба на таквиот приход.

Член 7

Формалните ратификации на оваа Конвенција се проследуваат до генералниот директор на Меѓународната канцеларија на трудот за регистрација.

Член 8

- 1. Оваа Конвенција е обврзувачка само за оние членки на Меѓународната организација на трудот чии ратификации се регистрирани кај Генералниот директор на Меѓународната канцеларија на трудот.
- 2. Таа влегува во сила дванаесет месеци по датумот на регистрирање на ратификациите на две членки кај Генералниот директор.

- 3. Потоа, оваа Конвенција влегува во сила во однос на секоја членка, дванаесет месеци по датумот на регистрирање на нејзината ратификација.

Член 9

- 1. Членката што ја ратификувала оваа Конвенција може да ја откаже истата по истекот на десет години од датумот кога Конвенцијата за прв пат влегла во сила, преку акт испратен за регистрација до Генералниот директор на Меѓународната канцеларија на трудот. Ова откажување нема да има ефект додека не измине една година од датумот на кој што е регистрирано.
- 2. Секоја членка што ја ратификувала оваа Конвенција и што во временски период од една година по истекот на периодот од десет години наведен во претходниот став, не го искористи правото за откажување дадено со овој член, ќе биде обврзана за период од следните десет години, а потоа може да ја откаже оваа Конвенција по истекот на секој нов период од десет години согласно со условите предвидени со овој член.

Член 10

- 1. Генералниот директор на Меѓународната канцеларија на трудот ги известува сите членки на Меѓународната организација на трудот за регистрацијата на сите ратификации и откажувања што му се доставени од страна на членките на Организацијата.
- 2. Кога ги известува членките на Организацијата за регистрацијата на втора ратификација доставена до него, Генералниот директор мора да им обрне внимание на членките на Организацијата за датумот на кој што Конвенцијата влегува во сила.

Член 11

Генералниот директор на Меѓународната канцеларија на трудот ги доставува до Генералниот секретар на Обединетите нации за регистрација, согласно Членот 102 од Повелбата на Обединетите нации, целосните податоци за сите ратификации и акти на откажување, регистрирани од него согласно одредбите од претходните членови.

Член 12

Кога тоа ќе го смета за потребно, Управниот орган на Меѓународната канцеларија на трудот поднесува извештај до Генералната конференција за примената на оваа Конвенција и ја разгледува потребата за ставање на прашањето на нејзината целосна или делумна ревизија на дневен ред на Конференцијата.

Член 13

- 1. Ако Конференцијата усвои нова Конвенција која во целост или делумно ја ревидира оваа Конвенција, тогаш, освен ако со новата конвенција не се одреди поинаку:
 - (а) ратификацијата на новата ревидирана конвенција од некоја членка ќе значи *ipso jure* откажување на оваа Конвенција, без оглед на одредбите од член 9 горе, ако и кога новата ревидирана конвенција ќе влезе во сила;
 - б) од датумот кога новата ревидирана конвенција влегува во сила, оваа Конвенција ќе престане да биде отворена за ратификација од членките.
- 2. Оваа Конвенција во секој случај останува во сила во нејзината постоечка форма и содржина за оние членки кои што ја ратификувале, а не ја ратификувале ревидираната конвенција.

Член 14

Англиската и француската верзија на текстот на оваа Конвенција се подеднакво веродостојни.